

F. Ribas. Girona en el segle XVII.

“Adsumus”, l’oració del consell municipal gironí

Pep Vila

Revisant vells papers de l’antic ceremonial de l’Ajuntament de Girona vaig trobar-me amb un full de pergamí, datat de 1648, època de grans torbacions polítiques i socials. El seu estat de conservació deficient dóna a entendre que fou àmpliament usat i divulgat. El document, escrit a una sola cara, encapçalat per un dibuix esborradís amb l’escut de la ciutat, conté una bellíssima oració llatina, *Adsumus...*, una pregària amb la qual s’obrien les reunions dels membres de la corporació gironina. Juntament amb aquest pergamí del segle XVII es conserven dos

esborranys amb dues versions castellanes distintes del segle XIX, que indiquen que aquesta fórmula ritual fou emprada fins a la centúria passada. A partir del text llatí, i ajudat per les versions castellanes una mica discordants, he traduït l’oració al català, perquè m’ha semblat interessant donar a conèixer aquesta mostra de cultura litúrgica dintre de les formalitats que observava el consell de la ciutat, que potser provenia de la inauguració anual de les sessions del sínode diocesà.

Aquesta oració ja es troba en el *Pontifical Romà* de Guillem Durand de Mende (segle XIV), en el capítol que conté l’*Ordo ad synodum*. Però el seu origen és molt més

antic, anterior al segle VII, ja que apareix en el IV Concili de Toledo de l'any 633. Es tracta, per tant, d'un text que procedeix de l'ordo visigòtic, i que modernament apareix en la monumental col·lecció patristica de l'erudit francès Jaques-Paul Migne (1800-1875). Era, doncs, peça assenyalada per a la inauguració de concilis i sínodes. Encara es pot trobar l'edició oficial del Cerimonial dels bisbes de 1984. L'esmentada oració serví també per inaugurar el Concili Vaticà II, i darrerament s'ha formulat en l'obertura del Concili català de la Tarraconensia. Em cal agrair a Josep Maria Marquès i a Mariàngela Vilallonga el seu ajut en la preparació d'aquest breu article.

Pep Vila és filòleg.

A 10 de janer de MDCXXXVIII lo concell general ha ordenat que en las convocacions de concell y de adiuñcions, antes de comensar a tractar algun negoci se diga la següent ORACIO: Adsumus domine sancte...

Present davant Vós, Senyor, Esperit Sant

Presentes i afeixugats pels nostres pecats, però congregats en nom teu, veniu i estigueu amb nosaltres, i digneu-vos purificar els nostres cors. Ensenyeu-nos el que hem de tractar i on hem d'anar, i feu-nos saber el que ens cal obrar perquè amb el vostre auxili poguem complaure-us amb tot. Siau inspirador saludable i un motor de nostres judicis, que amb Déu Pare i el seu Fill teniu un nom gloriós.

No permeteu, Senyor, que estimeu la màxima equitat, que nosaltres siguem els pertorbadors de la justícia; que la nostra ignorància no ens condueixi a cap fi sinistre ni ens doblegui el favor; ni el mòbil de l'interès de les persones ens corrompi, sinó uniu-nos amb eficàcia per l'acostumat de la vostra gràcia perquè siguem un sol en Vós, i en cap altra cosa no ens desviem de la veritat, perquè reunits així en nom vostre tinguem la justícia acompanyada de la pietat en totes les coses, de manera que el nostre pensament en res dissenteixi de Vós, i en l'esdevenidor aconseguim pel nostre bon comportament el premi sempitern. Responguin tots: Amén.

Pati de l'edifici de la Casa de la Ciutat i porta d'entrada a la sala on deliberava el consell municipal.

